

Leabhar na nOLAGÓN

Pianpháis na Cathrach Tréigthe

1 Ochón!

An chathair a bhíodh plúchta le daoine,
maireann sí léi féin ar an uaigneas;
is cosúil le baintreach anois
í siúd ar mhór ab fhiú í i measc na náisiún;
banphrionsa i measc na gcúigí ab ea í
ach is daorstát í faoi láthair.

² Bíonn sí ag gol go géar goirt san oíche;
bíonn a gruanna báite le caisí deor;
níl aon sólásaí ar bith aici
i measc a cuid leannán;
d’fheall a cairde go léir uirthi;
is naimhde di iad anois.

³ D'imigh Iúdá léi ar deoraíocht
chun angar agus daoirse a sheachaint;
cónaíonn sí i measc na náisiún
ach ní bhfaigheann sí ionad suaimhnis ann;
óir, tá an tóir tar éis teacht suas léi
mar a bhfuil sí i gcúngrach mór.

⁴ Tá bóithre Shíón ag caoi
mar ní thaithítear a hionad teagmhála;
tá a geataí uile bánaithe
agus déanann a sagairt osnaíl;
bíonn a maighdeana go léir á gcrá.
Ó nach goirt é an seirfean atá uirthi!

⁵ Ag a naimhde atá an ceannas;
tá a heascairde uile faoi rath;
óir tá an Tiarna tar éis í a chiapadh
de dheasca oll-líon a peacaí;
tá a leanaí imithe ina gcimí
os comhair a namhad amach.

⁶ Tá a mórgacht uile leáite
ó iníon Shíón;

ba chosúil a flatha le fianna
 nach raibh féarach acu níos mó;
 bhíodh siad ar a dteitheadh go lagbhríoch
 roimh an tóir a cuireadh orthu.

⁷ Is cuimhin le Iarúsailéim anois
 a laethanta angair agus fáin,
 nuair a thit a muintir lena naimhde
 agus gan cabhróir dá laghad acu.
 Bhíodh a heascairde ag baint lán na súl aisti;
 ábhar scige dóibh ab ea a turnamh.

⁸ Pheacaigh Iarúsailéim go trom;
 dá dheasca sin is neamhghlan í anois;
 an dream a thugadh gradam di, maslaíonn siad í;
 óir, chonaic siad lomnacht í;
 ach bíonn sise ag caoineadh de shíor
 agus tugann sí a cúl leo.

⁹ Tá a salachar féin ar a sciortaí;
 níor mhachnaigh sí riamh ar a raibh i ndán dí;
 ó nach tubaisteach é a turnamh!
 Níl sólásaí ar bith aici.

“Féach, a Thiarna, ar m’ainnise;
is ag mo naimhde atá an bua.”

¹⁰ Shín a heascairde a lámha amach
chun a maoinese go léir;
chonaic sise na náisiúin
ag réabadh isteach ina sanctóir –
an dream ar chros tú féin orthu
do chomhthionól a thaithí.

¹¹ Bíonn a muintir uile ag éamh
agus arán á lorg acu;
malartaíonn siad a n-iarmhais ar bhia
chun iad féin a neartú arís.
“Féach, a Thiarna, agus breathnaigh
ar an drochmheas a chaitear orm.

¹² Sibhse uile a thriallann thar bráid,
breathnaígí agus féachaígí
an bhfuil aon bhrón mar mo bhrónsa –
mar an gcumha atá ag criathairt mo chroí,
a chuir an Tiarna féin orm,
ar lá a dhíbheirge fíochmhaire.

¹³ Ón aird thuas chuir sé tine isteach i mo chnámha
a rug greim daingean orthu go léir;
leath sé líon do mo chosa
agus thug orm casadh ar ais;
d'fhág sé go tréigthe mé
agus mé go dona tinn ó lá go lá.

¹⁴ Tá mo chionta ceangailte ina gcuing;
fíodh le chéile iad ina lámhasan
agus ardaíodh iad ar mo mhuineál;
eisean ba chúis le lagú mo nirt;
thug an Tiarna ar láimh dóibh mé
sa chaoi nach dtig liom fanacht i mo sheasamh.

¹⁵ Na gaiscígh uile a bhíodh agam,
tá an Tiarna tar éis iad a shéanadh;
thug sé slua le chéile i m'aghaidh
chun mo chuid ógánach a chloí;
tá an Tiarna tar éis satailt sa chantaoir
ar iníon fhíorógh Iúdá.

¹⁶ Sin an fáth a mbím ag caoi
agus ag sileadh na súl go fuíoch

Óir, is fada uaim aon sólásaí
 a mhúsclódh mo mheanma arís.
 Tá mo chlann mhac treascartha tréigthe
 mar is é an namhaid a rug an bua.

¹⁷ Leathann Síón a lámha amach;
 níl sólásaí ar bith aici;
 thug an Tiarna ordú in aghaidh Iacóib
 a chomharsana a bheith naimhdeach dó;
 rud éigin neamhghlan ina measc
 is ea Iarúsailéim.

¹⁸ Is cothrom cóir é an Tiarna;
 ach bhí mise easumhal dá ordú;
 éistigí, mar sin, a chiníocha uile,
 agus breathnaígí ar m'ainnise;
 tá mo mhaighdeana agus m'ógánaigh
 imithe uaim i mbraighdeanas.

¹⁹ Ghlaoiigh mé ar mo chuid leannán;
 ach chlis siad go léir orm;
 mo shagairt agus mo sheanóirí uile,
 díothaíodh iadsan sa chathair,

nuair a bhí siad ag cuardach bia
chun iad féin a neartú arís.

²⁰ Féach, a Thiarna, is mise atá go hainnis;
tá a bhfuil istigh ionam corraithe cráite;
tá mo chroí á shníomh i m'ucht
mar ba mhór ar fad m'easumhlaíocht;
tá an claíomh ag dísciú mo chlainne lasmuigh
agus tá an Bás i réim laistigh.

²¹ [Éist] le mo chuid osnaíola;
níl aon sólásaí ar bith agam;
chuir scéala m'anó áthas ar mo naimhde uile;
ar ndóigh ba thusa ba bhun leis go léir;
luathaigh an lá atá fógartha agat,
nuair a bheidh siadsan mar a bhfuilimse anois.

²² An mhailís go léir a rinne siad,
go gcuirtear ar do shúile duit í;
caith leo mar a chaith tú liomsa
de dheasca mo chionta uile;
óir, is iomaí osna atá á ligean agam
agus tá mo chroí go tréithlag fann.”

Is é an Tiarna a Smachtaigh Thú; Déan Aithrí

2 Ochón!

Tá an Tiarna tar éis duibhe a chur
ar iníon Shíon le corp cuthaigh;
theilg sé ó neamh go talamh
áilleacht Iosrael;
níor chuimhin leis stóilín a chos
ar lá a chuid díbheirge.

² Scrios an Tiarna go neamhthrócaireach
áitribh uile Iacóib;
chreach sé go fíochmhar feargach
dúnta iníon Iúdá;
leag sé ar lár agus thruailligh sé
an ríocht agus a flatha.

³ Bhasc sé le fraoch feirge
cumhacht uile Iosrael;
níor thug sé tacaíocht a dheaslámhe
in aghaidh an namhad;

las sé suas in Iacób mar chraos tine
a d'ídigh a raibh ina thimpeall.

⁴Theann sé a bhogha mar namhaid
agus dhaingnigh sé a dheaslámh mar eascara;
rinne sé ár orthu siúd
ar lán a shúl iad tráth;
lig sé a racht amach mar thine
ar bhoth iníon Shíón.

⁵D'iompair an Tiarna é féin mar namhaid;
rinne sé Iosrael a mhilleadh;
scartáil sé a caisleáin go léir;
leag sé a dúnta daingne;
mhéadaigh sé an éagaoin agus an t-éagnach
a bhí á ndéanamh ag iníon Iúdá.

⁶Scríos sé an gairdín agus a bhoth;
chreach sé a ionad teagmhála;
i Síón chuir an Tiarna ar ceal
an tionól féiliúil agus an tsabóid;
le racht cuthaigh thug sé droim láimhe
don rí agus don sagart araon.

⁷ Rinne an Tiarna a bheag dá altóir;
 ghlac sé fuath dá shanctóir;
 chuir sé ballaí a caisleán
 i seilbh a naimhde nimhneacha;
 tógadh gártha i dteach an Tiarna
 mar a thógfaí ar fhéile reachtúil.

⁸ Chinn an Tiarna ar chonamar a dhéanamh
 de bhalla iníon Shíón;
 shín sé an dorú tomhais leis
 agus níor stad sé go raibh sé scriosta;
 chuir sé drochbhail ar bhalla agus ar bhábhún
 sa chaoi go bhfuil siad araon ag mionú.

⁹ Tá a geataí sáite sa talamh;
 mar réab sé agus bhris sé a mbarraí;
 tá a rí agus a flatha i measc na náisiún
 agus níl aon dlí ann níos mó;
 go fiú ní bhfaigheann a cuid fáithe
 aon fhís ar bith ón Tiarna.

¹⁰ Tá seanóirí iníon Shíón
 ina suí ar an talamh ina dtost,

luaithreach caite ar a gceann acu
 agus iad gléasta in éadach róin;
 tá a gceann cromtha go talamh
 ag maighdeana Iarúsailéim.

¹¹ Tá mo shúile tnáite le caoineadh
 agus a bhfuil istigh ionam corraithe cráite;
 tá mo chroí á reabadh le brón
 mar gheall ar léirscrios mo phobail ionúin;
 óir tá naíonáin agus leanaí cíche
 ag snoí i gcearnóga na cathrach.

¹² Bíonn siad ag fiafraí dá máithreacha
 “Cá bhfuil an t-arán (agus an fíon)?”
 agus iad ag titim mar dhaoine gonta
 i gcearnóga an bhaile,
 agus an t-anam ag sceitheadh astu
 i mbaclainn a máithreacha.

¹³ Cá bhfaighidh mé do leithéid nó do shamhail,
 a iníon Iarúsailéim?
 Cad leis a samhlóinn thú chun tú a shólású,
 a iníon ógh Shíón?

Óir, tá do scrios chomh leathan leis an bhfarrage.
Cé a fhéadfaidh thú a leigheas?

- ¹⁴ Chonaic do chuid fáithe thar do cheann
físeanna folmha fealltacha;
níor nocht siad duit d'urchóid,
rúd a chuirfeadh cor bisigh i do chinniúint;
ní bhfuair siad thar do cheann sna físeanna
ach oracail bhréagacha mhealltacha.
- ¹⁵ Na daoine uile a ghluaiseann tharat,
buaileann siad a mbosa i d'aghaidh;
déanann siad faireach agus croitheann siad a gceann
le hiníon Iarúsailéim:
“An í seo an chathair ar glaodh uirthi:
‘Blas na hÁille’, ‘Ábhar Áthais an Domhain Mhóir’?”
- ¹⁶ Osclaíonn do naimhde uile a gcaos
chun tú a shlogadh;
déanann siad faireach agus díoscán fiacal;
“Tá sí slogtha siar againn,” deir siad,
“is é seo an lá a rabhamar ag súil leis;
tá sé buailte linn anois go soiléir.”

¹⁷ Rinne an Tiarna a raibh beartaithe aige;
an rabhadh a thug sé fadó riamh
tá sé curtha i gcric aige anois;
tá sé tar éis tú a threascairt gan trua;
rinne sé ábhar suilt do do naimhde díot
agus chuir sé go mór lena gcumhacht.

¹⁸ Éigh ó do chroí amach ar an Tiarna,
a bhalla iníon Shíón;
bí ag tál na ndeor ina dtuille
de lá agus d'óiche;
ná tabhair faoiseamh ar bith duit féin;
nár thriomaí do shúile choíche.

¹⁹ Éirigh! Glaoigh amach san oíche
i dtús gach seala faireacháin!
lig do racht bróin amach mar thuile
i láthair an Tiarna!
Ardaigh chuige do lámha
ar son bheatha do leanáí óga,
(atá ag titim i laige le hocras
ag béal gach uile shráide).

- ²⁰ Féach, a Thiarna, agus breathnaigh
ar cé hí ar chaith tú léi mar seo;
ní féidir gurbh éigean do mhná
naíonáin dhea-chumtha a mbroinne féin a ithe;
ní féidir gurbh éigean sagairt agus fáithe
a mharú i sanctóir an Tiarna!
- ²¹ Tá óg agus aosta ina luí
ar an talamh sna sráideanna;
tá m'ógfhir agus mo mhaighdeana tar éis titim
le faobhar an chlaímh;
tusa a mharaigh iad ar lá do dhíbheirge;
rinne tú sléacht orthu gan trua.
- ²² Chruinnigh tú uafás thart orm ó gach taobh,
mar a chruinníonn daoine le chéile ar lá féile;
níor fágadh fuíoll áir ná fear inste scéil
ar lá dhíbheirge an Tiarna;
an chlann a rug agus a thóg mé,
dhíothaigh mo namhaid iad go léir.

Dólás, Aithrí, Dóchas

- 3 Mise an fear a d'fhulaing cruatan
faoi shúiste a dhíbheirge.
- 2 Ní sa solas ach sa dorchadas
a thiomáin agus a sheol sé mé.
- 3 I m'aghaidhse amháin a ardaíonn sé a lámha
ar feadh an lae go léir.
- 4 Tá mo chorp agus mo chraiceann tnáite aige
bhris sé mo chnámha go léir.
- 5 Thóg sé balla i m'aghaidh
agus thimpeallaigh mé le domlas agus duainéis.
- 6 Thug sé orm cónaí sa dorchadas
ar nós na marbh a d'éag fadó.
- 7 Thóg sé múr i mo thimpeall chun nach n-éalóinn
agus chuir sé le meáchan mo shlabhra.
- 8 Fiú amháin nuair a scread mé air ag lorg cabhrach,
thug sé an chluas bhodhar do m'achainí.
- 9 Dhún sé na bealaí orm le clocha soghearrtha;
chuir sé cor i mo bhóithre go léir.

- ¹⁰ Mar bhéar i luíochán nó mar leon in eadarnaí
bhí sé in oirchill orm.
- ¹¹ Chuir sé amú mé agus rinne sé ciorrú orm
agus d'fhág sé treascartha tréigthe mé.
- ¹² Theann sé a bhogha agus chuir sé i mo sheasamh mé
mar sprioc dá shaighead.
- ¹³ Scaoil sé lán a bholgáin de shaigheada
isteach i m'áranna.
- ¹⁴ Ceap magaidh ab ea mé ag an bpobal go léir,
mé i m'ábhar aoire acu ar feadh an lae.
- ¹⁵ Líon sé mé le luibheanna searbha
agus chuir sé masmas orm le mormónta.
- ¹⁶ Thug sé orm gairbhéal a mheilt faoi m'fhiacra,
agus chlúdaigh sé mé le luathreach.
- ¹⁷ Is fada ó mo chroí a dhíbir tú an tsíocháin
sa chaoi nach cuimhin liom céard is sonas ann.
- ¹⁸ Is é a deirim: “Tá mo bhuaire curtha ó chrích;
tá deireadh leis an dóchas a mhúscail an Tiarna ionam.”
- ¹⁹ Cuimhnigh ar m'angar agus ar mo chuid fánaíochta,
ar an mormónta agus ar an domlas.

- ²⁰ Is cuimhin liomsa go sármhaith iad
agus tá mo chroí spíonta istigh orm dá bharr.
- ²¹ Ach tabharfaidh mé an smaoineamh seo chun mo chuimhne,
mar is é fáth mo dhóchais é:
- ²² Tuile gan trá is ea buanghrá an Tiarna
agus ní théann tobar a thrócaire i ndísc.
- ²³ Athnuaitear iad gach maidin;
óir is daingean í a dhílseacht.
- ²⁴ “Is é an Tiarna mo chuid den saol,” a deirim,
“is ann mar sin a chuirim mo dhóchas.”
- ²⁵ Is maith é an Tiarna don té a choimeádann súil in airde leis,
don duine a bhíonn á lorg.
- ²⁶ Is maith an ní é fanacht go foighneach
le slánú an Tiarna.
- ²⁷ Is é leas an duine an chuing a iompar
le linn a óige.
- ²⁸ Agus suí go tostach ar leithrigh,
nuair a chuirtear air í,
- ²⁹ agus luí síos béal faoi sa luaithreach
– b’fhéidir go bhfuil ábhar dóchais ann fós –

- ³⁰ agus a leiceann a iompú chun an té a bhuaileann é
agus masla ar mhuintir masla a fhulaingt.
- ³¹ Óir ní go síoraí seasta
a shéanfaidh an Tiarna a phobal;
- ³² má chránn sé féin, is truachróioch é leis
de réir iomadúlacht a bhuanghrá;
- ³³ mar ní óna chroí a dhéanann sé
an Ádhamhchlann a chiapadh agus a chrá.
- ³⁴ Nuair a ghabhtar de chosa
i gcimí uile na tíre,
- ³⁵ nuair a sháraítear cearta an duine
i láthair an Té is Airde;
- ³⁶ nuair a thugtar cambhreith ar dhuine i gcúis dlí,
an amhlaidh nach bhfeiceann an Tiarna é?
- ³⁷ Cé a labhraíonn agus go ndéantar beart dá réir,
mura gceadaíonn an Tiarna é?
- ³⁸ Nach ó bhéal an Té is Airde
a thagann an t-olc agus an mhaith?
- ³⁹ Cén fáth a ndéanfadh duine ar bith gearán,
go háirithe an fear atá ann fós d'ainneoin a pheacaí?

- ⁴⁰ Scrúdaímis agus iniúchaimis ár mbéasa
agus fillimis ar ais ar an Tiarna.
- ⁴¹ Tógaimis ár gcroíthe agus ár lámha araon
chun Dé atá sna flathis go hard.
- ⁴² “Tá peacaí agus ceannairc déanta againne;
níor thug tú féin maithiúnas dúinn.
- ⁴³ Chuaigh tú sa tóir orainn agus feisteas feirge umat
agus rinne tú sléacht orainn gan trua.
- ⁴⁴ D’fholaigh tú thú féin i néal
ionas nach bpollfadh ár n-urnaí tríd.
- ⁴⁵ Rinne tú dramhaíl agus bruscar dínn
i measc na náisiún.
- ⁴⁶ D’oscail ár naimhde go léir
a mbéal inár n-aghaidh.
- ⁴⁷ Scanradh agus clais ghábhála is dán dúinn,
léirscrios agus lot.
- ⁴⁸ Tá linnte uisce le mo shúile
de dheasca dhíothú mo phobail ionúine.
- ⁴⁹ Sileann deora ó mo shúile gan stad,
mar ní bhfaighidh mé faoiseamh ar bith

- ⁵⁰ go mbreathnóidh an Tiarna anuas ó neamh
chun feachaint orm.
- ⁵¹ Is crá croí dom a bhfeiceann mo shúile
dá bhfuil á fhulaingt ag iníonacha uile mo chathrach.
- ⁵² An dream a bhí ina naimhde agam gan chúis,
chuaigh siad sa tóir orm mar éan.
- ⁵³ Chaith siad beo mé síos sa charcair
agus dhún siad le cloch orm í.
- ⁵⁴ D'éirigh an t-uisce os mo chionn
agus dúirt mé: 'Tá deireadh liom!'
- ⁵⁵ Ghlaoigh mé ar d'ainm, a Thiarna,
ó íochtar na carcrach doimhne.
- ⁵⁶ Chuala tú mo ghuí: 'Ná tabhair an chluas bhodhar
do m'éamh agus mé ag iarraidh faoisimh.'
- ⁵⁷ Dhruid tú i mo leith an lá a ghlaigh mé ort
agus dúirt: 'Ná bíodh eagla ort.'
- ⁵⁸ D'agair tusa, a Thiarna, an chúis a raibh mo bhás ag brath uirthi
agus d'fhuascail tú m'anam.
- ⁵⁹ Chonaic tú, a Thiarna, an éagóir a rinneadh orm;
seas ceart dom.

- ⁶⁰ Chonaic tú conas mar a lig siad a nimh amach orm,
a ndrochbheartaíocht uile i m'aghaidh.
- ⁶¹ Chuala tú, a Thiarna, faoina gcuid achasán,
faoina ndrochiompar uile i mo choinne,
- ⁶² faoi cháineadh agus faoi chogarnaíl lucht m'ionsaithe
ar feadh an lae go léir.
- ⁶³ Bíodh siad ina suí nó ina seasamh,
féach gur mise is ábhar aoire acu.
- ⁶⁴ Bain sásamh astu, a Thiarna,
de réir a ndrochbheart;
- ⁶⁵ tabhair stuacacht chroí dóibh:
bíodh do mhallacht orthu;
- ⁶⁶ le teann feirge déan iad a thóraíocht agus a scrios
de dhruim na talún, a Thiarna.”

Duainéis agus Dóchas

4 Ochón!

Nach murtallach a d'éirigh an t-ór!
Cad é mar a d'athraigh an mínór

agus mar atá clocha an tsanctóra scaipthe
ag cúinne gach sráide!

- ² Clann mhac oirirc Shíón,
ar fiú a gcothrom féin den ór is fearr iad,
mo léan, áirítear iad mar chrúscaí cré,
mar dhéantúis lámh an photaire.
- ³ Fiú amháin na seacáil nochtann siad a n-ucht
agus tugann siad an chíoch dá gcoileáin;
ach tá mo phobal ionúin éirithe chomh cruachróioch
le hostraisí an fhásaigh.
- ⁴ Greamaíonn teanga an naíonáin chíce
dá charball leis an tart;
iarrann na leanaí arán,
ach ní thugtar dóibh é.
- ⁵ An dream nach n-itheadh ach bia beadaí,
tá siad ag fáil bháis sna sráideanna;
iad siúd a tógadh in éadach corcra,
luíonn siad go faon ar charn dramhaíle.

- ⁶ Is mó pionósú mo phobail ionúin
ná smachtú Shodom,
a scriosadh ar an toirt
gan aon duine a leagan lámh uirthi.
- ⁷ Ba ghile a flatha ná an sneachta;
ba bháine iad ná bainne;
ba dheirge corp iad ná an coiréal
agus ba chosúil le saifír a gcló.
- ⁸ Ach anois is duibhe a ndéalramh ná súiche;
ní aithnítear iad sna sráideanna;
tá an craiceann craptha ar a gcnámha;
tá sé chomh seargtha le giota adhmaid.
- ⁹ B'ámharaí iad siúd a maraíodh le claíomh
ná iad siúd a fuair bás den ghorta,
a bhíodh á snoí agus á n-ídiú go mall righin
cheal torthaí na talún.
- ¹⁰ Fiú amháin na mná, arb í an taise is dual dóibh,
bhruith siad a leanaí lena lámha féin;

is iad a bhíodh mar bhia acu,
nuair a bhí mo phobal ionúin á scrios.

- ¹¹ Lig an Tíarna a racht cuthaigh amach;
tháinig lasair feirge fíochmhaire ann;
d'adhain sé tine i Síón,
a loisc a bunsraitheanna.
- ¹² Níor chreid ríthe an domhain mhóir
ná duine ar bith dá maireann ar an saol
go rachadh namhaid nó eascara dá laghad
isteach trí gheataí Iarúsailéim.
- ¹³ A mhilleán sin ar pheacaí a fáithe
agus ar chionta a sagart,
a dhoirt amach laistigh di
fuil na bhfíréan.
- ¹⁴ D'imigh siad ar fán trí na sráideanna ina ndaill;
bhí siad truailithe le fuil,
sa chaoi nárbh fhéidir le haon duine
baint lena mbaill éadaigh.

- ¹⁵ “Greadaigí libh, a neamhghlana!” a scairteadh leo,
“Greadaigí libh, greadaigí libh, ná bainigí linn!”
Theith siad leo chun fáin agus dúradh i measc na náisiún:
“Ní féidir leo cónaí anseo níos mó.”
- ¹⁶ Chuir an Tiarna é féin scaipeadh orthu;
níor chuimhnigh sé orthu níos mó;
níor tugadh urraim do na sagairt
ná ómós do na seanóirí.
- ¹⁷ Mheath ár súile orainn,
ag feitheamh dúinn ar chabhair nár tugadh;
bhíodh súil in airde againn ónár dtúir faire
le náisiún nach bhféadfadh linn a shlánú dáiríre.
- ¹⁸ Coinníodh lenár sála
sa chaoi nárbh fhéidir siúl trínár sráideanna;
bhí ár ndeireadh buailte linn agus ár laethanta caite;
níorbh fhada uainn ár dturnamh.
- ¹⁹ Bhí ár lucht géarleanúna níos mire
ná iolair an aeir;

chuaigh siad sa tóir orainn thar na sléibhte
agus rinne siad luíochán romhainn san fhásach.

²⁰ Ungthach an Tiarna, arbh ionann agus beatha dúinn é,
gabhadh ina bpollghaiste é,
an té a ndúramar faoi:
“Is faoina scáthsan a mhairfimid i measc na náisiún.”

²¹ Déan áthas agus gairdeas, a iníon Eadóm,
tusa, a chónaíonn i dtír Úz;
sínfeair an cupán chugatsa chomh maith;
beidh tú ar meisce agus caithfidh tú díot anuas.

²² Tá do phionósú curtha ar ceal, a iníon Shíon;
ní dhíbreoidh sé thar tír amach thú choíche arís;
ach smachtóidh sé thusa, a iníon Eadóm, de dheasca d’urchóide
agus nochtfaidh sé do chuid peacaí.

“Déan Trócaire Orainn”

5 Cuimhnigh, a Thiarna, ar ar tharla dúinn;
Breathnaigh agus féach ar na maslaí a thugtar dúinn.

- ² Tá ár dtailte oidhreachta i seilbh strainséirí agus ár dtithe i seilbh allúrach.
- ³ Dílleachtaí is ea sinn de cheal athar; baintreacha is ea ár máithreacha.
- ⁴ An t-uisce a ólaimid, caithfimid é a cheannach; bíonn orainn íoc as ár n-adhmad féin.
- ⁵ Tá [cuing] ar ár muineál agus tiomáintear go róghéar sinn; nuair a bhímid traochta, ní thugtar sos dúinn.
- ⁶ Ghéilleamar, seal do na hÉigiptigh, seal do na hAsáirigh, chun ár ndóthain bia a fháil.
- ⁷ Pheacaigh ár n-aithreacha; ach níl siadsan ann níos mó; is orainne a agraítear a gcionta.
- ⁸ Tá sclábhaithe dár rialú; agus níl duine ann chun sinn a fhuascailt uathu.
- ⁹ Is i mbaol ár n-anama a fhaighimid soláthar bia mar gheall ar shladaithe an fhásaigh.

- ¹⁰ Tá beirfean inár gcaiceann faoi mar a bheimis i sorn toisc cuthach ocrais a bheith dár gciapadh.
- ¹¹ Rinneadh éigniú ar an mbantracht i Síón agus ar na maighdeana i gcathracha Iúdá.
- ¹² Crochadh ár bhflatha;
ní thugtar ómós do sheandaoine.
- ¹³ Bíonn na hógfhir ag oibriú na bró agus na garsúin ag tuisliú faoi ualaí adhmaid.
- ¹⁴ Ní bhíonn siúl na seanóirí ar an ngeata níos mó agus tá an t-aos óg tar éis éirí as an gceol.
- ¹⁵ Tá deireadh leis an áthas a bhíodh inár gcroí agus rinneadh caoineadh dár gcuid rinnceoireachta.
- ¹⁶ Tá an choróin tar éis titim dár gceann;
is mairg dúinn de bhrí gur pheacaíomar.
- ¹⁷ Is é fáth a bhfuil ár gcroíthe go dona tinn agus ár súile go dúdhorcha dall:

- ¹⁸ toisc go bhfuil Sliabh Shíón treascartha tréigthe agus go mbíonn seacáil ag smúrthacht thart ann.
- ¹⁹ Ach maireann tusa, a Thiarna, i do rí go brách; beidh do ríchathaoir ann ó ghlúin go glúin.
- ²⁰ Cén fáth a ligfeá sinne i ndearmad go deo agus a dtréigfeá sinn go síoraí suthain?
- ²¹ Cas ar ais chugat féin sinn, a Thiarna, agus fillfimid ort; athbhunaigh an réim a bhíodh againn anallód.
- ²² Óir tá tú tar éis sinn a shéanadh amach agus amach, is an-mhór ar fad an fhearg a ghlac tú linn.

